

Un coet de Hezbollah és exhibit com un monument públic en un carrer d'Ouzai, al sud de Beirut.

Torna la psicosi Scud

La sospita que Síria ha proveït la milícia libanesa de Hezbollah amb míssils Scud ha fet pujar la tensió a l'Orient Mitjà. Els Estats Units ho veuen amb preocupació, perquè això entrebanca el seu pla d'apropar-se el govern de Damasc.

La possibilitat d'una nova intervenció de l'exèrcit d'Israel al sud del Líban i, fins i tot, contra Síria, torna a planar sobre l'horitzó.

Fa dues setmanes, el diari kuwaitià *Al-Rai Al-Aam* publicava dos reportatges en què s'assegurava, basant-se en fonts anònimes nord-americanes,

que aquests darrers mesos Síria havia facilitat míssils de llarg abast a la milícia xiïta de Hezbollah, que opera al sud del Líban. El president d'Israel no es va mossegar la llengua i l'endemà d'aparèixer aquesta informació va fer unes dures declaracions contra Síria pels micròfons d'una emissora de ràdio del seu país: "Síria assegura que vol la pau, però al mateix temps proveeix de míssils Scud Hezbollah, que constantment amenaça la seguretat de l'estat d'Israel", va assegurar el president poc abans de partir en visita oficial cap a París. Hores després, ja des de la capital francesa, Peres va formular de nou aquesta acusació durant una trobada amb el primer ministre François Fillon. "Síria revela la seva veritable

cara facilitant armes als terroristes”, va insistir el president israelià en sortir d’aquesta reunió.

Tot i que a Israel gairebé ningú no dubta que Hezbollah ha continuat fent créixer el seu arsenal des del final de la guerra del Líban, el 2006, el fet que ara s’hagi descobert que podria comptar amb míssils Scud implica un salt qualitatiu però, sobretot, simbòlic. “L’enviament de míssils Scud no canvia el balanç militar, perquè Hezbollah ja compta amb míssils d’abast llarg i mitjà i coets que poden arribar fins a Beersheba [al sud d’Israel], però aporta una importància simbòlica”, reconeixia el president Shimon Peres. Els míssils Scud ocupen un lloc destacat en l’imaginari col·lectiu dels israelians, perquè foren utilitzats pel règim de Saddam Hussein contra aquest país l’any 1990, en el context de la primera guerra dels Estats Units contra l’Iraq, l’anomenada *guerra del Golf*. Malgrat que el dany fou mínim, durant unes setmanes els israelians va viure amb un gran temor la possibilitat de ser víctimes d’un atac massiu amb míssils Scud. Per evitar que Israel entrés en guerra i provoqués la reacció dels països àrabs, els Estats Units van facilitar-los els famosos míssils Patriot, pensats per a interceptar els Scud en ple vol.

Per tot plegat, les queixes de Shimon Peres van ressonar també a l’altra banda de l’Atlàntic. El portaveu del govern dels Estats Units, Robert Gibbs, es va trobar obligat a respondre les preguntes dels periodistes sobre les declaracions del president d’Israel. Gibbs va assegu-

Síria ha acusat Israel de preparar el terreny per a una intervenció armada

rar que la Casa Blanca ja havia expressat la seva consternació als governs del Líban i de Síria. “Òbviament, cada vegada estem més preocupats per aquest assumpte de les armes que suposadament s’envien”, va assegurar Gibbs. Més endavant, el departament d’Estat nord-americà va traslladar a l’enviat de Síria als Estats Units, Zouheir Jabbour, la condemna del govern de Washington per allò que consideren un “comportament provocador” per part de Síria. En sortir de la reunió amb Jabbour, dilluns passat, 19 d’abril, el portaveu del departament d’Estat, Gordon Duguid, va recordar que ja és la quarta vegada durant aquests mesos que el govern nord-americà es queixa a l’ambaixada de Síria. “Els Estats Units condemnen de la manera més enèrgica l’enviament de qualsevol mena d’armes, i especialment míssils balístics com els Scud, de Síria a Hezbollah”, va assenyalar aquest portaveu.

Restablir relacions. Les informacions que revelen que Síria va facilitar míssils Scud a la milícia de Hezbollah, capaços d’arribar a qualsevol punt d’Israel, signifiquen un entrebanc no-

table per a les intencions del president Barack Obama de restablir els lligams diplomàtics amb el govern de Damasc. Les relacions entre els Estats Units i Síria, de fet, es van trencar l’any 2005 arran de l’assassinat de Rafiq al-Hariri, el primer ministre del Líban. Les sospites que Síria era al darrere d’aquesta mort van fer que el govern de Washington retirés el seu ambaixador de la capital siriana. Això no obstant, d’ençà de l’arribada de Barack Obama a la presidència dels Estats Units, el govern nord-americà ha mirat d’apropar-se a Síria amb una doble intenció: afavorir el procés de pau entre israelians i palestins i, sobretot, persuadir el president sirí Baixar al-Assad que deixi de donar suport a l’Iran.

Per aquest motiu, el mes de febrer passat el president Obama va proposar Robert Ford com a nou ambaixador a Damasc; un nomenament que les revelacions sobre el possible enviament de míssils al Líban han trastocat. Segons que assenyala el diari *The New York Times* la setmana passada, l’afer dels míssils Scud podria endarrerir la confirmació definitiva del nou ambaixador per part del Senat dels Estats Units. De fet, des de fa temps, alguns senadors, principalment republicans, s’han mostrat crítics amb la intenció del president Obama d’apropar-se a Síria. Mentrestant, el govern de Síria, a través d’un comunicat, ha negat categòricament que hagi facilitat míssils Scud a Hezbollah, i ha titllat les acusacions d’invenció d’Israel encaminada a preparar el terreny per a una inter-

Hezbollah augmenta la capacitat militar

El diari kuwaitià *Al Rai Al-Aam*, que ha tret a la llum l’afer dels míssils Scud suposadament enviats per Síria a Hezbollah, no ha especificat de quin model es tracta. Amos Harel i Avi Issacharoff, experts israelians en qüestions militars, suggerien, en un article publicat al diari *Haaretz*, que podia tractar-se del model de darrera generació Scud D, capaç d’encertar un objectiu amb un marge d’error de només uns metres. “Facilitar una arma com aquesta a Hezbollah, si és que veritablement es tracta d’aquesta, els habilita per amenaçar no tan sols les zones habitades d’Israel, sinó també llocs estratègics, com ara centres de comandament

de l’exèrcit i infraestructures vitals”, deien aquests experts. Els Scud són un tipus de míssils balístics; és a dir, que segueixen una trajectòria parabòlica, d’origen soviètic que, segons els models, poden fer impacte en un objectiu situat a uns 300 quilòmetres i carregar fins a una tona d’explosius. Per això el fet que la milícia de Hezbollah pugui disposar de míssils d’aquesta mena fa que l’amenaça sigui més gran. “Serà la primera vegada que una guerrilla terrorista pot presumir de disposar de míssils balístics d’una classe que normalment formen part dels arsenals dels exèrcits”, apunten Harel i Issacharoff a l’article.

EL TEMPS

Un grup de soldats nord-americans inspeccionen les restes d'un míssil Scud, abatut per un Patriot, durant la guerra del Golf, l'any 1990.

venció armada. “La República Àrab de Síria creu que l'objectiu d'Israel a través d'aquestes acusacions és crear una atmosfera de pressió a la regió”, puntualitzava el comunicat, emès pel ministeri d'Afers Estrangers de Síria.

El govern de Damasc té ben present a la memòria l'atac que l'aviació israeliana va llançar el 2007 per destruir allò que se suposa que era un reactor nuclear que es construïa a Síria. En aquest sentit, dos periodistes experts en la política militar israeliana, Amos Harel i Avi Issacharoff, explicaven la setmana passada al diari israelià *Haaretz* quins són, segons ells, els objectius de Síria. “Encara que als sirians els interessa la pau amb Israel per poder aconseguir els Alts del Golan, no els sembla que hi hagi una contrapart israeliana amb la qual puguin arribar a un acord. Per això, s'estimen més fer servir la tècnica de la dissuasió [estratègia militar típica de la guerra freda, que consisteix a fer creure a l'enemic que pot rebre una terrible resposta si duu a terme un atac], per tal de prevenir que Israel torni a atacar el seu territori, com va fer el setembre del 2007”, explicaven aquests experts, a la vegada que es preguntaven què

hi guanya Síria, amb tot això. Segons ells, d'ençà que va arribar al poder, el president siríà Baixar al-Assad no ha actuat amb cap mena de cautela, com feia el seu pare i predecessor, a l'hora de forjar un estret lligam amb l'Iran i, molt menys, a l'hora de mantenir una distància respecte a Hezbol·là. Ben al contrari, el president Assad “no ha dubtat gens a abraçar [el president iranià] Mahmud Ahmadinejad i [el líder de Hezbol·là] Hassan Nasral·là”, assenyala en fa uns dies Harel i Issacharoff al diari *Haaretz*.

Sis anys per a la bomba. Les informacions relatives a l'afer dels míssils Scud han aparegut gairebé simultàniament a unes explicacions de dos generals de l'exèrcit nord-americà davant un comitè del Senat dels Estats Units. En la compareixença, el dia 14 d'abril proppassat, el general Ronald Burgess, director de l'Agència d'Intel·ligència Militar nord-americana, i el general James Cartwright van explicar al Congrés que l'Iran tindrà prou urani enriquit per a construir una bomba atòmica en el termini d'un any, tot i que haurà de menester, almenys, entre tres

anys i cinc més per a aconseguir una arma que pugui ser utilitzada.

És per aquesta raó que els lligams entre Síria i l'Iran són vistos amb recel per Israel. Des de fa mesos, el govern de Jerusalem observa amb desgrat el desenvolupament del programa atòmic iranià i ja ha advertit unes quantes vegades que no descarta una intervenció armada si se sent amenaçat. Cal recordar que l'atac contra Síria del 2007 no fou la primera operació d'aquestes característiques portada a terme per Israel: l'any 1981 l'aviació de combat israeliana havia llançat l'anomenada *operació Òpera*, en què destruï per sorpresa el reactor nuclear que l'Iraq havia construït a Osiraq. En aquest sentit, alguns experts militars han assenyalat que l'enviament de míssils Scud a Hezbol·là és una estratègia per tal de prevenir un atac contra l'Iran, i deixar clar a Israel que això tindria una resposta immediata des del sud del Líban.

Sigui com vulgui, malgrat l'amenaça que els míssils Scud en mans de Hezbol·là poden significar per a Israel, el govern d'aquest país ha dit, per mitjà del ministre de Defensa, Ehud Barak, que no té “intencions bel·ligerants” contra el Líban. Així i tot, Barak va puntualitzar que Hezbol·là continua engrandint el seu arsenal i que l'adquisició de míssils d'última generació “que modifiquen la balança estratègica posen en perill l'estabilitat i la calma”. Es calcula que en aquest moment Hezbol·là acumula uns 40.000 coets, amagats en búnquers subterranis del sud del Líban.

Mentrestant, els dirigents de Hezbol·là han assegurat que, almenys de moment, no tenen interès a desfermar una altra guerra contra Israel al Líban, tot i que no amaguen que es preparen per si aquesta possibilitat acaba esdevenint-se. Ara per ara, la branca política de Hezbol·là té alguns dels seus representants instal·lats al govern libanès –entre els quals un ministre–, on fan un paper determinant a l'hora de defensar els interessos de Síria. La participació en la governabilitat del país, tanmateix, no impedeix que Hezbol·là pugui actuar com el braç armat de l'Iran i de Síria en cas d'un atac d'Israel contra les instal·lacions nuclears iranianes.

Xevi Camprubi

Els darrers mesos, els Estats Units s'han queixat quatre vegades a l'ambaixada de Síria